

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (veliki senat)

z dne 3. julija 2012 *

„Pravno varstvo računalniških programov — Trženje rabljenih licenc za računalniške programe, naložene iz spleta — Direktiva 2009/24/ES — Člena 4(2) in 5(1) — Izčrpanje pravice distribuiranja — Pojem „zakoniti pridobitelj““

V zadevi C-128/11,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof (Nemčija) z odločbo z dne 3. februarja 2011, ki je prispela na Sodišče 14. marca 2011, v postopku

UsedSoft GmbH

proti

Oracle International Corp.,

SODIŠČE (veliki senat),

v sestavi V. Skouris, predsednik, A. Tizzano, J.N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts (poročevalec), J.-C. Bonichot, predsedniki senatov, in A. Prechal, predsednica senata, K. Schiemann, E. Juhász, A. Borg Barthet, D. Šváby, sodniki, in M. Berger, sodnica,

generalni pravobranilec: Y. Bot,

sodni tajnik: K. Malacek, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 6. marca 2012,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za UsedSoft GmbH B. Ackermann in A. Meisterernst, odvetnika,
- za Oracle International Corp. T. Heydn in U. Hornung, odvetnika,
- za Irsko D. O'Hagan, zastopnik,
- za špansko vlado N. Díaz Abad, zastopnica,
- za francosko vlado J. Gstalter, zastopnik,
- za italijansko vlado G. Palmieri, zastopnica, skupaj s S. Fiorentinom, avvocato dello Stato,

* Jezik postopka: nemščina.

— za Evropsko komisijo J. Samnadda in F. W. Bulst, zastopnika,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 24. aprila 2012

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago členov 4(2) in 5(1) Direktive 2009/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o pravnem varstvu računalniških programov (UL L 111, str. 16).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med družbama UsedSoft GmbH (v nadaljevanju: UsedSoft) in Oracle International Corp. (v nadaljevanju: Oracle) v zvezi s trženjem rabljenih licenc za računalniške programe družbe Oracle, ki ga je opravljala družba UsedSoft.

Pravni okvir

Mednarodno pravo

- 3 Svetovna organizacija za intelektualno lastnino (SOIL) je 20. decembra 1996 v Ženevi sprejela Pogodbo SOIL o avtorski pravici (v nadaljevanju: Pogodba o avtorski pravici). Ta pogodba je bila v imenu Evropske skupnosti priznana s Sklepom Sveta 2000/278/ES z dne 16. marca 2000 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 33, str. 208).
- 4 Člen 4 Pogodbe o avtorski pravici, naslovljen „Računalniški programi“, določa:
„Računalniški programi so varovani kot književna dela v smislu člena 2 Bernske konvencije. To varstvo se uporablja za računalniške programe ne glede na način ali obliko, v kateri so izraženi.“
- 5 Člen 6 Pogodbe o avtorski pravici, naslovljen „Pravica do distribuiranja“, določa:
„1. Avtorji književnih in umetniških del uživajo izključno pravico dovoljevati, da izvirnik in primerki njihovih del postanejo dostopni javnosti s prodajo ali drugačnim prenosom lastninske pravice.
2. Nič v tej pogodbi ne vpliva na svobodo pogodbenic, da določijo morebitne pogoje, pod katerimi se šteje, da je po prvi prodaji ali drugačnem prenosu lastninske pravice izvirnika ali primerka dela z dovoljenjem avtorja pravica iz odstavka 1 izčrpana.“
- 6 Člen 8 Pogodbe o avtorski pravici določa:
„[...] avtorji književnih in umetniških del uživajo izključno pravico dovoljevati vsako priobčitev svojih del javnosti po žici ali brezžično, vključno s tem, da postanejo njihova dela dostopna javnosti na način, ki omogoča članom javnosti dostop do njih s kraja in v času, ki ju sami izberejo.“
- 7 V skupnih izjavah v zvezi s členoma 6 in 7 Pogodbe o avtorski pravici je navedeno:
„Pojma ‚primerki‘ in ‚izvirnik in primerki‘, kakor se uporabljata v teh členih, za katere velja pravica do distribuiranja in dajanja v najem po navedenih členih, se nanašata izključno na posnete primerke, ki se lahko dajo v promet kot materialni predmeti.“

Pravo Unije

Direktiva 2001/29

- 8 V uvodnih izjavah 28 in 29 Direktive 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 230) je navedeno:

„(28) Avtorsko-pravno varstvo pravic po tej direktivi vključuje izključno pravico nadzora distribuiranja dela, utelešenega v materialnem predmetu. Prva prodaja izvornika ali primerkov dela s strani imetnika pravice ali z njegovim privoljenjem v Skupnosti izčrpa pravico do nadzora nadaljnje prodaje tega predmeta v Skupnosti. Ta pravica se ne sme izčrpati za izvornik ali primerki, ki ga proda zunaj Skupnosti imetnik pravic ali z njegovim privoljenjem. Najemno pravico in pravico posojanja za avtorje vzpostavlja Direktiva 92/100/ES. Pravica distribuiranja, ki jo zagotavlja ta direktiva, ne vpliva na določbe v zvezi z najemno pravico in pravico posojanja, ki ju vsebuje Poglavje I navedene direktive.

(29) Vprašanje izčrpanja se ne pojavi v primeru storitev, še posebej sprotne [spletne] storitve. To velja tudi v primeru fizičnega primerka dela ali predmeta sorodnih pravic, ki ga je izdelal uporabnik takšne storitve s privoljenjem imetnika pravic. Enako torej velja za najem in posojanje izvornika in primerkov del ali predmetov sorodnih pravic, ki so po naravi storitve. Za razliko od CD-ROM ali CD-I, kjer je intelektualna lastnina fiksirana na materialnem nosilcu, namreč na posamičnem blagu, je vsaka sprotne [spletne] storitev pravzaprav dejanje, ki naj bo pogojeno z dovoljenjem, kjer to predvideva avtorska ali sorodna pravica.“

- 9 Člen 1(2)(a) Direktive 2001/29 določa, da se ta direktiva „ne dotika in ne vpliva na obstoječe določbe Skupnosti v zvezi s [...] pravnim varstvom računalniških programov“.

- 10 Člen 3 Direktive 2001/29 določa:

„1. Države članice predvidijo za avtorje izključno pravico, da dovolijo ali prepovejo vsakršno obliko priobčenja njihovih del javnosti, po žici ali na brezžični način, vključno z dajanjem svojih del na voljo javnosti tako, da imajo člani javnosti do njih dostop s kraja in v času, ki si ju izberejo sami.

[...]

3. Pravice iz odstavka 1 in 2 se ne izčrpajo z nobenim dejanjem priobčitve javnosti oziroma dajanja na voljo javnosti, kot ju določa ta člen.“

- 11 Člen 4 navedene direktive, naslovljen „Pravica distribuiranja“, določa:

„1. Države članice predvidijo za avtorje v zvezi z izvornikom ali primerki del izključno pravico, da dovolijo ali prepovedo kakršno koli javno distribuiranje s prodajo ali drugače.

2. Pravica distribuiranja se v Skupnosti ne izčrpa v zvezi z izvornikom ali primerki dela, razen kadar se prva prodaja ali drug prenos lastništva tega predmeta v Skupnosti izvrši s strani imetnika pravic ali z njegovim privoljenjem.“

Direktiva 2009/24

- 12 Iz uvodne izjave 1 Direktive 2009/24 je razvidno, da je s to direktivo kodificirana Direktiva Sveta z dne 14. maja 1991 o pravnem varstvu računalniških programov (91/250/EGS) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 114).

13 V uvodni izjavi 7 Direktive 2009/24 je navedeno, da „[z]a namene te direktive pojem ‚računalniški program‘ pomeni programe v katerikoli obliki, vključno s tistimi, ki so vključeni v strojno opremo“.

14 V uvodni izjavi 13 te direktive je navedeno, da „s pogodbo ni mogoče prepovedati dejanj nalaganja in izvajanja, ki so potrebna za uporabo zakonito pridobljene kopije programa, kakor tudi ne dejanja odprave njegovih napak“.

15 Člen 1(1) Direktive 2009/24 določa, da „varujejo države članice računalniške programe z avtorsko pravico kot književna dela v smislu Bernske konvencije za varstvo književnih in umetniških del“.

16 Člen 1(2) te direktive določa, da se „[v]arstvo po tej direktivi [...] uporablja za vse oblike izraza računalniškega programa“.

17 Člen 4 navedene direktive, naslovljen „Dejanja, za katera je potrebno dovoljenje“, določa:

„1. Če ni v členu 5 in 6 drugače določeno, ima imetnik pravice v smislu člena 2 izključno pravico, da stori ali dovoli storiti:

(a) trajno ali začasno reproduciranje delov ali celotnega računalniškega programa, s katerim koli sredstvom in v kateri koli obliki. Kolikor nalaganje, prikazovanje, izvajanje, prenašanje ali shranjevanje računalniškega programa zahteva takšno reproduciranje, je za ta dejanja potrebno dovoljenje imetnika pravice;

(b) prevod, priredbo, aranžiranje ali vsako drugo predelavo računalniškega programa ter reproduciranje rezultatov teh predelav, vendar brez vpliva na pravice osebe, ki je spremembo opravila;

(c) vsako obliko distribuiranja javnosti izvirnika računalniškega programa ali njegovih kopij, vključno z dajanjem v najem

2. S prvo prodajo kopije računalniškega programa v Skupnosti s strani imetnika pravice ali z njegovim dovoljenjem je pravica distribuiranja te kopije v Skupnosti izčrpana z izjemo pravice do nadzora nadaljnega dajanja programa ali njegove kopije v najem.“

18 Člen 5 Direktive 2009/24, naslovljen „Izjeme od dejanj, za katera je potrebno dovoljenje“, v odstavku 1 določa:

„Če ni posebnih pogodbenih določb, za dejanja iz točk (a) in (b) člena 4(1) ni potrebno dovoljenje imetnika pravice, če so s strani zakonitega pridobitelja potrebna za uporabo računalniškega programa v skladu z njegovim namenom, vključno z odpravo napak.“

Nemško pravo

19 Člena 4 in 5 Direktive 2009/24 sta bila v nacionalno pravo prenesena s členoma 69c in 69d zakona o avtorski in sorodnih pravicah (Gesetz über Urheberrecht und verwandte Schutzrechte (Urheberrechtsgesetz)) z dne 9. septembra 1965, kakor je bil spremenjen (v nadaljevanju: UrhG).

Dejansko stanje spora o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

20 Družba Oracle razvija in distribuira računalniške programe. Je imetnica izključnih avtorsko zaščiteneh pravic do uporabe teh programov. Je tudi imetnica nemških in skupnostnih besednih znamk Oracle, ki so bile med drugim registrirane za računalniške programe.

- 21 Družba Oracle distribuira računalniške programe v postopku v glavni stvari, in sicer programsko opremo za podatkovne baze, v 85 % primerov s prenosom podatkov po internetu. Stranka kopijo programa prenese v računalnik s spletnega mesta družbe Oracle. Gre za računalniške programe, ki delujejo po modelu „odjemalec/strežnik“. Pravica do uporabe takšnega programa, ki se podeli z licenčno pogodbo, obsega pravico do trajnega shranjevanja kopije tega programa v strežniku in do tega, da se določenemu številu uporabnikov zagotovi dostop z naložitvijo v delovni pomnilnik svoje delovne postaje. V okviru pogodbe o vzdrževanju se lahko posodobljene različice zadevnega računalniškega programa („updates“) in programov, ki so namenjeni odpravljanju napak („patches“), naložijo s spletnega mesta družbe Oracle. Na željo stranke se lahko zadevni računalniški programi dostavijo tudi na CD-ROM-u ali DVD-ju.
- 22 Družba Oracle za računalniške programe v postopku v glavni stvari ponuja skupinske licence za najmanj 25 uporabnikov na licenco. Podjetje, ki potrebuje licenco za 27 uporabnikov, mora torej pridobiti dve licenci.
- 23 Licenčne pogodbe družbe Oracle, ki se nanašajo na računalniške programe v postopku v glavni stvari, v rubriki „Podeljena pravica“ vsebujejo to določbo:
- „S plačilom storitve imate izključno za interne poslovne namene časovno neomejeno, neizključno, neprenosljivo in brezplačno pravico do uporabe vseh proizvodov in storitev, ki jih družba Oracle razvije in vam jih na podlagi te pogodbe daje na voljo.“
- 24 Družba UsedSoft trži rabljene licence za računalniške programe, zlasti uporabniške licence, ki se nanašajo na računalniške programe družbe Oracle v postopku v glavni stvari. Zato pri strankah družbe Oracle pridobi te uporabniške licence oziroma del teh licenc, če se prvotno pridobljene licence nanašajo na število uporabnikov, ki presega potrebe prvotnega pridobitelja.
- 25 Družba UsedSoft je oktobra 2005 ponujala „posebno akcijo Oracle“, ob kateri je vabila k nakupu „že uporabljenih“ licenc za računalniške programe družbe Oracle v postopku v glavni stvari. Pri tem je navajala, da so vse licence „aktualne“, saj naj bi pogodba o vzdrževanju, ki jo je prvotni pridobitelj licence podpisal z družbo Oracle, še učinkovala, zakonitost prvotne prodaje pa naj bi bila potrjena z notarskim potrdilom.
- 26 Stranke družbe UsedSoft, ki še nimajo zadevnega računalniškega programa družbe Oracle, po pridobitvi takšne rabljene licence kopijo programa naložijo neposredno s spletnega mesta družbe Oracle. Družba UsedSoft strankam, ki ta računalniški program že imajo in dokupijo licence za dodatne uporabnike, da navodilo, naj računalniški program naložijo v delovne postaje teh uporabnikov.
- 27 Družba Oracle je pri Landgericht München I vložila tožbo, v kateri je predlagala, naj se družbi UsedSoft naloži opustitev ravnanj, navedenih v točkah od 24 do 26 te sodbe. Navedeno sodišče je predlogom družbe Oracle ugodilo. Pritožba, ki jo je družba UsedSoft vložila zoper to odločitev, je bila zavrtna. Družba UsedSoft je nato pri Bundesgerichtshof vložila zahtevo za revizijo.
- 28 Ravnanja družbe UsedSoft in njenih strank po mnenju predložitvenega sodišča posegajo v izključno pravico družbe Oracle do trajnega ali začasnega reproduciranja računalniških programov v smislu člena 4(1)(a) Direktive 2009/24. Po mnenju predložitvenega sodišča se stranke družbe UsedSoft ne morejo opirati na pravico reproduciranja računalniških programov, ki naj bi jo nanje učinkovito prenesla družba Oracle. Iz licenčnih pogodb družbe Oracle je namreč razvidno, da pravice do uporabe programov „ni mogoče prenesti“. Stranke družbe Oracle naj tako ne bi imele pooblastil za prenos pravice reproduciranja teh programov na tretje osebe.
- 29 Rešitev spora o glavni stvari je po mnenju predložitvenega sodišča odvisna od tega, ali se lahko stranke družbe UsedSoft uspešno sklicujejo na člen 69d(1) UrhG, s katerim je bil člen 5(1) Direktive 2009/24 prenesen v nemško pravo.

- 30 V zvezi s tem se najprej postavlja vprašanje, ali je tisti, ki – tako kot stranke družbe UsedSoft – nima pravice do uporabe računalniškega programa, ki jo podeli imetnik avtorske pravice, vendar se sklicuje na izčrpanje pravice distribuiranja kopije računalniškega programa, „zakoniti pridobitelj“ te kopije v smislu člena 5(1) Direktive 2009/24. Predložitveno sodišče meni, da je tako. Pojasnjuje, da bi bila možnost pretoka kopije računalniškega programa na trgu, ki nastopi z izčrpanjem pravice distribuiranja, pretežno nesmiselno, če pridobitelj take kopije ne bi imel pravice reproduciranja računalniškega programa. Uporaba računalniškega programa namreč drugače kot uporaba drugih avtorskopravno varovanih del po splošnem pravilu zahteva reproduciranje tega programa. Člen 5(1) Direktive 2009/24 naj bi bil torej namenjen zagotavljanju izčrpanja pravice distribuiranja na podlagi člena 4(2) Direktive 2009/24.
- 31 Dalje, predložitveno sodišče se sprašuje, ali je v primeru, kot je ta v postopku v glavni stvari, pravica distribuiranja kopije računalniškega programa izčrpana v smislu člena 69c, točka 3, drugi stavek, UrhG, s katerim je bil prenesen člen 4(2) Direktive 2009/24.
- 32 Mogočih naj bi bilo več razlag. Prvič, člen 4(2) Direktive 2009/24 bi se lahko uporabljal, če imetnik avtorske pravice po sklenitvi licenčne pogodbe stranki dovoli, da izdela kopijo računalniškega programa, tako da ta program naloži s spletnega mesta in shrani v računalnik. Zadevna določba naj bi pravno posledico izčrpanja pravice distribuiranja vezala na prvo prodajo kopije programa in naj ne bi nujno predpostavljala dajanja kopije računalniškega programa v promet v fizični obliki. Drugič, člen 4(2) Direktive 2009/24 bi se lahko po analogiji uporabljal pri prodaji računalniškega programa s prenosom iz spleta. Zagovorniki te teorije naj bi menili, da v zvezi s tem obstaja nenačrtovana zakonska praznina („planwidrige Regelungslücke“), saj naj avtorji te direktive ne bi niti predvideli niti uredili prenosa računalniških programov iz spleta. Tretjič, člen 4(2) navedene direktive naj se ne bi uporabljal, ker naj bi izčrpanje pravice distribuiranja na podlagi te določbe vedno predpostavljalo, da kopijo računalniškega programa v fizični obliki daje v promet imetnik pravice ali da se daje v promet z njegovim dovoljenjem. Avtorji Direktive 2009/24 naj prenosa računalniških programov iz spleta namenoma ne bi podredili pravilu o izčrpanju.
- 33 Nazadnje, predložitveno sodišče se sprašuje, ali se lahko tisti, ki je pridobil rabljeno licenco, za izdelavo kopije programa – kot v postopku v glavni stvari stranke družbe UsedSoft z naložitvijo kopije programa družbe Oracle s spletnega mesta te družbe v računalnik ali z naložitvijo v delovne pomnilnike drugih delovnih postaj – sklicuje na izčrpanje pravice distribuiranja za kopijo računalniškega programa, ki jo je prvi pridobitelj z dovoljenjem imetnika pravice izdelal z naložitvijo iz spleta, če je prvi pridobitelj svojo kopijo programa izbrisal ali je ne uporablja več. Predložitveno sodišče meni, da uporaba členov 5(1) in 4(2) Direktive 2009/24 po analogiji ni mogoča. Izčrpanje pravice distribuiranja naj bi zagotavljalo zgolj možnost pretoka kopije računalniškega programa na trgu, ki je materializirana na nosilcu podatkov in jo prodaja imetnik pravice ali se prodaja z njegovim dovoljenjem. Učinek izčrpanja naj se zato ne bi smel razširiti na nematerialno obliko podatkov, ki se prenašajo iz spleta.
- 34 V teh okoliščinah je Bundesgerichtshof prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:
- „1. Ali je tisti, ki se lahko sklicuje na izčrpanje pravice distribuiranja za kopijo računalniškega programa, ‚zakoniti pridobitelj‘ v smislu člena 5(1) Direktive 2009/24?
 2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali se pravica distribuiranja za kopijo računalniškega programa na podlagi člena 4(2) Direktive 2009/24 izčrpa, če je pridobitelj z dovoljenjem imetnika pravice izdelal kopijo tako, da je naložil program iz spleta na nosilec podatkov?
 3. Če je tudi odgovor na drugo vprašanje pritrdilen, ali se lahko tudi tisti, ki je pridobil ‚rabljeno‘ licenco za programsko opremo za izdelavo kopije programa, kot ‚zakoniti pridobitelj‘ na podlagi členov 5(1) in 4(2), prvi del stavka, Direktive 2009/24 sklicuje na izčrpanje pravice distribuiranja

za kopijo računalniškega programa, ki jo je prvi pridobitelj z dovoljenjem imetnika pravice izdelal tako, da je naložil program iz spleta na nosilec podatkov, če je prvi pridobitelj svojo kopijo programa izbrisal ali je ne uporablja več?“

Vprašanja za predhodno odločanje

Drugo vprašanje

- 35 Predložitveno sodišče z drugim vprašanjem, ki ga je treba najprej obravnavati, v bistvu sprašuje, ali in pod katerimi pogoji lahko naložitev kopije računalniškega programa iz spleta, ki jo dovoljuje imetnik avtorske pravice, povzroči izčrpanje pravice distribuiranja te kopije v Evropski uniji v smislu člena 4(2) Direktive 2009/24.
- 36 Opozoriti je treba, da v skladu s členom 4(2) Direktive 2009/24 prva prodaja kopije računalniškega programa v Uniji, ki jo opravi imetnik avtorske pravice ali je opravljena z njegovim dovoljenjem, izčrpa pravico distribuiranja te kopije v Uniji.
- 37 Iz predložitvene odločbe je razvidno, da imetnik avtorske pravice – v obravnavani zadevi je to družba Oracle – strankam v Uniji, ki želijo uporabljati njegov računalniški program, daje na voljo kopijo tega programa, ki jo je mogoče naložiti z njegovega spletnega mesta.
- 38 Da bi se ugotovilo, ali je v okoliščinah, kot so te v postopku v glavni stvari, pravica imetnika avtorske pravice distribuiranja izčrpana, je treba, prvič, preveriti, ali je pogodbeno razmerje med tem imetnikom in njegovo stranko, v okviru katerega je bila naložena kopija zadevnega računalniškega programa, mogoče opredeliti kot „prvo prodajo kopije računalniškega programa“ v smislu člena 4(2) Direktive 2009/24.
- 39 V skladu z ustaljeno sodno prakso tako iz zahtev po enotni uporabi prava Unije kakor iz načela enakosti izhaja, da je treba izraze določbe prava Unije, ki se za opredelitev smisla in obsega ne sklicuje posebej na pravo držav članic, navadno razlagati samostojno in enotno v celotni Uniji (glej zlasti sodbe z dne 16. julija 2009 v zadevi Infopaq International, C-5/08, ZOdl., str. I-6569, točka 27; z dne 18. oktobra 2011 v zadevi Brüstle, C-34/10, ZOdl., str. I-9821, točka 25, in z dne 26. aprila 2012 v zadevi DR in TV2 Danmark, C-510/10, točka 33).
- 40 Besedilo Direktive 2001/24 pa ne napotuje na nacionalna prava glede pomena, ki ga je treba dati pojmu „prodaja“ iz člena 4(2) te direktive. To torej kaže, da je treba za uporabo navedene direktive šteti, da ta pojem označuje samostojen pojem prava Unije, ki ga je treba na njenem ozemlju razlagati enotno (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo DR in TV2 Danmark, točka 34).
- 41 Ta ugotovitev je potrjena s predmetom in ciljem Direktive 2009/24. Iz uvodnih izjav 4 in 5 te direktive, ki temelji na členu 95 ES, temu pa ustreza člen 114 PDEU, je namreč razvidno, da je njen cilj odpraviti razlike med zakonodajami držav članic, ki ogrožajo delovanje notranjega trga glede računalniških programov. Vendar je treba vpeljati enotno razlago pojma „prodaja“, zato da se prepreči, da bi se varstvo, ki ga navedena direktiva podeljuje imetnikom avtorskih pravic, razlikovalo glede na nacionalni zakon, ki se uporablja.
- 42 Po splošno sprejeti opredelitvi je „prodaja“ dogovor, s katerim oseba proti plačilu cene prenese lastninska upravičenja na opredmetenem ali neopredmetenem blagu, ki ji pripada, na drugo osebo. Poslovna transakcija, ki v skladu s členom 4(2) Direktive 2009/24 povzroči izčrpanje pravice distribuiranja kopije računalniškega programa, torej pomeni, da je bila lastninska pravica na tej kopiji prenesena.

- 43 Družba Oracle navaja, da ne prodaja kopij svojih računalniških programov, ki so predmet postopka v glavni stvari. V zvezi s tem pojasnjuje, da na svojem spletnem mestu strankam brezplačno daje na voljo kopijo zadevnega programa, ki jo te lahko naložijo. Stranke lahko tako naloženo kopijo uporabljajo le, če so z družbo Oracle sklenile licenčno pogodbo o uporabi. Taka licenca strankam družbe Oracle daje časovno neomejeno, neizključno in neprenosljivo pravico do uporabe zadevnega računalniškega programa. Po navedbah družbe Oracle pa niti brezplačno dajanje kopije na voljo niti sklenitev licenčne pogodbe o uporabi ne pomenita prenosa lastninskih upravičenj na tej kopiji.
- 44 V zvezi s tem je treba navesti, da naložitev kopije računalniškega programa in sklenitev licenčne pogodbe o uporabi v zvezi z njo pomenita nedeljivo celoto. Naložitev kopije računalniškega programa je namreč brez pomena, če je njen imetnik ne more uporabljati. Za pravno opredelitev je torej treba ti operaciji obravnavati skupaj (glej po analogiji sodbo z dne 6. maja 2010 v združenih zadevah Club Hotel Loutraki in drugi, C-145/08 in C-149/08, ZOdl., str. I-4165, točki 48 in 49 in navedena sodna praksa).
- 45 Kar zadeva vprašanje, ali v okoliščinah, kot so te v postopku v glavni stvari, zadevne poslovne transakcije vključujejo prenos lastninske pravice na kopiji računalniškega programa, je treba ugotoviti, da je iz predložitvene odločbe razvidno, da stranka družbe Oracle, ki naloži kopijo zadevnega računalniškega programa in ki s to družbo sklene licenčno pogodbo o uporabi te kopije, proti plačilu cene pridobi pravico do časovno neomejene uporabe te kopije. Namen dajanja na voljo kopije računalniškega programa s strani družbe Oracle in sklenitve pripadajoče licenčne pogodbe o uporabi je tako ta, da bi stranke družbe Oracle navedeno kopijo trajno uporabljale proti plačilu cene, ki imetniku avtorske pravice omogoča dobiti plačilo, ki ustreza ekonomski vrednosti kopije dela, katerega lastnik je.
- 46 V teh okoliščinah transakciji, navedeni v točki 44 te sodbe in v celoti preučeni, vključujeta prenos lastninske pravice na kopiji zadevnega računalniškega programa.
- 47 V zvezi s tem v okoliščinah, kakršne so te v postopku v glavni stvari, ni pomembno, ali je dal imetnik zadevne pravice stranki kopijo računalniškega programa na voljo tako, da si jo ta lahko naloži z njegovega spletnega mesta, ali na materialnem nosilcu, kot je CD-ROM ali DVD. Čeprav namreč tudi v zadnjem primeru imetnik zadevne pravice na zunaj loči pravico stranke do uporabe dobavljene kopije računalniškega programa od operacije, ki obsega prenos kopije tega programa za stranko na materialni nosilec, operacija, ki obsega naložitev kopije računalniškega programa s tega nosilca, in operacija, ki obsega sklenitev licenčne pogodbe, z vidika pridobitelja ostaneta nerazdružljivi iz razlogov, navedenih v točki 44 te sodbe. Ker pridobitelj, ki kopijo zadevnega računalniškega programa naloži z materialnega nosilca, kot je CD-ROM ali DVD, in ki sklene pripadajočo licenčno pogodbo o uporabi, proti plačilu cene pridobi pravico do časovno neomejene uporabe navedene kopije, je treba šteti, da ti transakciji v primeru dajanja na voljo kopije zadevnega računalniškega programa z materialnega nosilca, kot je CD-ROM ali DVD, vključujeta tudi prenos lastninske pravice na navedeni kopiji.
- 48 Zato je treba ugotoviti, da v okoliščinah, kot so te v postopku v glavni stvari, prenos kopije računalniškega programa s strani imetnika avtorske pravice na stranko skupaj s sklenitvijo licenčne pogodbe o uporabi med istima strankama pomeni „prvo prodajo kopije računalniškega programa“ v smislu člena 4(2) Direktive 2009/24.
- 49 Kot poudarja generalni pravobranilec v točki 59 sklepnih predlogov, če se pojem „prodaja“ v smislu člena 4(2) Direktive 2009/24 ne razlaga široko, in sicer tako, da zajema vse načine trženja izdelka, za katere je značilna dodelitev pravice do časovno neomejene uporabe kopije računalniškega programa v zameno za plačilo cene, ki imetniku avtorske pravice omogoča pridobitev plačila, ki ustreza ekonomski ceni kopije dela, katerega lastnik je, bi bil ogrožen polni učinek te določbe, saj bi lahko dobavitelji pogodbo opredelili kot „licenčno“ namesto „prodajno“ ter tako zaobšli pravilo o izčrpanju in mu odvzeli ves pomen.

- 50 Drugič, trditve družbe Oracle in Evropske komisije, da dajanje na voljo kopije računalniškega programa na spletnem mestu imetnika avtorske pravice pomeni „dajanje na voljo javnosti“ v smislu člena 3(1) Direktive 2001/29, ki v skladu s členom 3(3) navedene direktive ne more povzročiti izčrpanja pravice distribuiranja kopije, ni mogoče sprejeti.
- 51 Iz člena 1(2)(a) Direktive 2001/29 je namreč razvidno, da se ta direktiva „ne dotika in ne vpliva na obstoječe določbe [prava Unije] v zvezi s [...] pravnim varstvom računalniških programov“, ki je podeljeno z Direktivo 91/250, ki je bila naknadno kodificirana z Direktivo 2009/24. Določbe Direktive 2009/24, zlasti njen člen 4(2), so torej *lex specialis* glede na določbe Direktive 2001/29, tako da tudi če bi pogodbeno razmerje v postopku v glavni stvari ali kak njegov vidik prav tako lahko izhajala iz pojma „priobčitev javnosti“ v smislu člena 3(1) Direktive 2001/29, bi še naprej veljalo, da „prva prodaja kopije računalniškega programa“ v smislu člena 4(2) Direktive 2009/24 v skladu s to določbo povzroči izčrpanje pravice distribuiranja te kopije.
- 52 Poleg tega je iz točke 46 te sodbe razvidno, da v okoliščinah, kakršne so te v postopku v glavni stvari, imetnik avtorske pravice lastninsko pravico na kopiji računalniškega programa prenese na stranko. Toda kot je navedel generalni pravobranilec v točki 73 sklepnih predlogov, je iz člena 6(1) Pogodbe o avtorski pravici, ki jo je treba kolikor mogoče upoštevati pri razlagi členov 3 in 4 Direktive 2001/29 (glej v tem smislu sodbo z dne 17. aprila 2008 v zadevi Peek & Cloppenburg, C-456/06, ZOdl., str. I-2731, točka 30), razvidno, da se s prenosom lastninske pravice „dejanje priobčitve javnosti“ iz člena 3 te direktive spremeni v dejanje distribuiranja iz člena 4 navedene direktive, ki lahko, če so izpolnjeni pogoji iz odstavka 2 zadnjenedenega člena, tako kot „prva prodaja kopije računalniškega programa“ iz člena 4(2) Direktive 2009/24 povzroči izčrpanje pravice distribuiranja.
- 53 Tretjič, preizkusiti je treba tudi, ali se – kot navajajo družba Oracle, vlade, ki so podale stališča pred Sodiščem, in Komisija – izčrpanje pravice distribuiranja iz člena 4(2) Direktive 2009/24 nanaša zgolj na opredmeteno blago, ne pa tudi na nematerialne kopije računalniških programov, naložene iz spleta. V zvezi s tem se sklicujejo na besedilo člena 4(2) Direktive 2009/24, uvodni izjavi 28 in 29 Direktive 2001/29 in člen 4 zadnjenedenene direktive v povezavi s členom 8 Pogodbe o avtorski pravici ter na skupno izjavo v zvezi s členoma 6 in 7 te pogodbe, katere prenos naj bi bil eden od ciljev Direktive 2001/29.
- 54 Poleg tega po mnenju Komisije uvodna izjava 29 Direktive 2001/29 potrjuje, da se „vprašanje izčrpanja [...] ne pojavi v primeru storitev, še posebej sprotnih storitev [spletnih storitev]“.
- 55 V zvezi s tem je najprej treba ugotoviti, da iz člena 4(2) Direktive 2009/24 ni razvidno, da bi bilo izčrpanje pravice distribuiranja kopij računalniških programov, na katero se nanaša ta določba, omejeno na tiste kopije računalniških programov, ki so na materialnem nosilcu, kot je CD-ROM ali DVD. Ravno nasprotno, navesti je treba, da se z navedeno določbo, ki se brez podrobnejše opredelitve sklicuje na „prvo prodajo kopije računalniškega programa“, ne razlikuje na podlagi materialne ali nematerialne oblike zadevne kopije.
- 56 Dalje, opozoriti je treba, da Direktiva 2009/24, ki se posebej nanaša na pravno varstvo računalniških programov, pomeni *lex specialis* glede na Direktivo 2001/29.
- 57 Iz člena 1(2) Direktive 2009/24 pa je razvidno, da se „[v]arstvo po tej direktivi [...] uporablja za vse oblike izraza računalniškega programa“. V uvodni izjavi 7 navedene direktive je navedeno, da „računalniški programi“, katerih varstvo skuša zagotoviti, „pomenijo programe v katerikoli obliki, vključno s tistimi, ki so vključeni v strojno opremo“.
- 58 Zgoraj navedene določbe tako jasno izkazujejo voljo zakonodajalca Unije, da za namen varstva, določenega z Direktivo 2009/24, izenači materialne in nematerialne kopije računalniškega programa.

- 59 V teh okoliščinah je treba navesti, da se izčrpanje pravice distribuiranja, določeno v členu 4(2) Direktive 2009/24, nanaša tako na materialne kot na nematerialne kopije računalniškega programa, in zato tudi na kopije računalniških programov, ki so se pri prvi prodaji naložile v računalnik prvega pridobitelja iz spleta.
- 60 Res je, da morajo pojmi, uporabljeni v direktivah 2001/29 in 2009/24, načeloma imeti enak pomen (glej sodbo z dne 4. oktobra 2011 v združenih zadevah Football Association Premier League in drugi, C-403/08 in C-429/08, ZOdl., str. I-9083, točki 187 in 188). Vendar tudi če bi člen 4(2) Direktive 2001/29 – kakor se razlaga ob upoštevanju uvodnih izjav 28 in 29 te direktive in ob upoštevanju Pogodbe o avtorski pravici, ki naj bi se izvajala z Direktivo 2001/29 (sodba z dne 9. februarja 2012 v zadevi Luksan, C-277/10, točka 59) – pomenil, da se v zvezi z deli, zajetimi s to direktivo, izčrpanje pravice distribuiranja nanaša samo na opredmeteno blago, taka okoliščina ob upoštevanju drugačne volje zakonodajalca Unije v konkretnem okviru Direktive 2009/24 ne bi mogla vplivati na razlago člena 4(2) zadnje direktive.
- 61 Treba je tudi dodati, da sta prodaja računalniškega programa na CD-ROM-u ali DVD-ju in prodaja računalniškega programa z naložitvijo iz spleta z ekonomskega vidika podobni. Prenos iz spleta je namreč po delovanju enak izročitvi materialnega nosilca. Razlaga člena 4(2) Direktive 2009/24 ob upoštevanju načela enakega obravnavanja potrjuje, da izčrpanje pravice distribuiranja, določeno v navedenem členu, učinkuje po tem, ko imetnik avtorske pravice ali kdo drug z njegovim soglasjem v Uniji prvič proda kopijo računalniškega programa, ne glede na to, ali gre za prodajo materialne ali nematerialne kopije navedenega programa.
- 62 Kar zadeva trditve Komisije, da pravo Unije za storitve ne predvideva izčrpanja pravice distribuiranja, je treba opozoriti, da je cilj načela izčrpanja pravice distribuiranja za avtorsko-pravno zavarovana dela ta, da se, zato da se prepreči ločevanje trgov, omejevanje distribuiranja navedenih del omeji na tisto, kar je nujno za ohranitev posebnega cilja zadevne intelektualne lastnine (glej v tem smislu sodbi z dne 28. aprila 1998 v zadevi Metronome Musik, C-200/96, Recueil, str. I-1953, točka 14, in z dne 22. septembra 1998 v zadevi FDV, C-61/97, Recueil, str. I-5171, točka 13, ter zgoraj navedeno sodbo Football Association Premier League in drugi, točka 106).
- 63 V okoliščinah, kakršne so te v postopku v glavni stvari, bi omejitev uporabe načela izčrpanja pravice distribuiranja iz člena 4(2) Direktive 2009/24 zgolj na kopije računalniških programov, ki se prodajajo na materialnem nosilcu, imetniku avtorske pravice omogočila nadzorovati vsako nadaljnjo prodajo kopij, ki so bile naložene iz spleta, in ob vsaki nadaljnji prodaji zahtevati novo plačilo, čeprav mu je že prva prodaja zadevne kopije omogočila dobiti ustrezno plačilo. Taka omejitev nadaljnje prodaje kopij računalniških programov, naloženih iz spleta, bi presegla tisto, kar je nujno za ohranitev posebnega cilja zadevne intelektualne lastnine (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Football Association Premier League in drugi, točki 105 in 106).
- 64 Četrto, preizkusiti je treba tudi, ali – kot zatrjuje družba Oracle – pogodba o vzdrževanju, ki jo sklene prvi pridobitelj, vsekakor prepreči izčrpanje pravice, določene v členu 4(2) Direktive 2009/24, saj naj kopija računalniškega programa, ki jo prvi pridobitelj lahko prenese na drugega pridobitelja, ne bi več ustrezala kopiji, ki jo je naložil, ampak novi kopiji navedenega programa.
- 65 V zvezi s tem je iz predložitvene odločbe razvidno, da so rabljene licence, ki jih ponuja družba UsedSoft, „aktualne“, saj je bila ob prodaji kopije računalniškega programa s strani družbe Oracle s stranko sklenjena pogodba o vzdrževanju te kopije.
- 66 Navesti je treba, da se izčrpanje pravice distribuiranja za kopijo računalniškega programa na podlagi člena 4(2) Direktive 2009/24 nanaša zgolj na kopije, ki so bile v Uniji predmet prve prodaje s strani imetnika avtorske pravice ali z njegovim dovoljenjem. Ne nanaša se na storitvene pogodbe, kot so pogodbe o vzdrževanju, ki jih je mogoče ločiti od take prodaje in ki so bile sklenjene ob navedeni prodaji, v nekaterih primerih za določen čas.

- 67 Sklenitev pogodbe o vzdrževanju, kakršne so te v postopku v glavni stvari, skupaj s prodajo nematerialne kopije računalniškega programa, kljub temu povzroči, da je prvotno kupljena kopija popravljena in posodobljena. Tudi če je pogodba o vzdrževanju sklenjena za določen čas, je treba ugotoviti, da popravki, spremembe ali dodatki, opravljeni na podlagi take pogodbe, pomenijo sestavni del prvotno naložene kopije in jih lahko pridobitelj te kopije uporablja časovno neomejeno, tudi če se naknadno odloči, da pogodbe o vzdrževanju ne bo podaljšal.
- 68 V teh okoliščinah je treba navesti, da izčrpanje pravice distribuiranja iz člena 4(2) Direktive 2009/24 zajema prodano kopijo računalniškega programa, kakor je bila popravljena in posodobljena s strani imetnika avtorske pravice.
- 69 Vsekakor je treba poudariti, da če se licenca, ki jo je pridobil prvi pridobitelj, nanaša na tako število uporabnikov, ki presega njegove potrebe, kot je navedeno v točkah 22 in 24 te sodbe, učinek izčrpanja pravice distribuiranja iz člena 4(2) Direktive 2009/24 temu pridobitelju ne dovoljuje, da to licenco razdeli in prodaja nadalje zgolj pravico do uporabe zadevnega računalniškega programa za število uporabnikov, ki ga bo določil.
- 70 Prvotni pridobitelj, ki prodaja nadalje materialno ali nematerialno kopijo računalniškega programa, za katero je pravica distribuiranja, ki jo ima imetnik avtorske pravice, v skladu s členom 4(2) Direktive 2009/24 izčrpana, mora, da ne bi kršil izključne pravice reproduciranja računalniškega programa, ki jo ima avtor tega programa in jo določa člen 4(1)(a) Direktive 2009/24, svojo kopijo ob nadaljnji prodaji takoj narediti neuporabno. V okoliščinah, kakršne so navedene v prejšnji točki, pa je stranka imetnika avtorske pravice še naprej uporabljala kopijo računalniškega programa, naloženega v njen strežnik, in je torej ni naredila neuporabno.
- 71 Poleg tega, tudi če pridobitelj dodatnih pravic do uporabe zadevnega računalniškega programa tega programa ne bi na novo naložil v svoj strežnik in ga tako ne bi na novo reproduciral, je treba ugotoviti, da se učinek izčrpanja pravice distribuiranja, določen v členu 4(2) Direktive 2009/24, nikakor ne bi raztezal na te pravice do uporabe. V takšnem primeru se namreč pridobitev dodatnih pravic do uporabe ne nanaša na kopijo, za katero je bila pravica distribuiranja izčrpana na podlagi navedene določbe. Njen namen je, nasprotno, zgolj omogočiti povečanje števila uporabnikov kopije, ki jo je pridobitelj dodatnih pravic že naložil v svoj strežnik.
- 72 Na podlagi zgoraj navedenega je treba na drugo predloženo vprašanje odgovoriti, da je člen 4(2) Direktive 2009/24 treba razlagati tako, da je pravica distribuiranja za kopijo računalniškega programa izčrpana, če je imetnik avtorske pravice, ki je dovolil, morda celo brezplačno, naložitev te kopije iz spleta na nosilec podatkov proti plačilu cene, ki mu omogoča dobiti plačilo, ki ustreza ekonomski vrednosti kopije dela, katerega lastnik je, podelil tudi pravico do časovno neomejene uporabe navedene kopije.

Prvo in tretje vprašanje

- 73 Predložitveno sodišče s prvim in tretjim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali in pod katerimi pogoji je pridobitelja rabljenih licenc za računalniške programe, kakršne so te, ki jih prodaja družba UsedSoft, zaradi učinka izčrpanja pravice distribuiranja iz člena 4(2) Direktive 2009/24 mogoče šteti za „zakonitega pridobitelja“ v smislu člena 5(1) Direktive 2009/24, ki ima v skladu z zadnjenavedeno določbo pravico reproduciranja zadevnega računalniškega programa, ki mu omogoča navedeni program uporabljati v skladu z njegovim namenom.
- 74 Iz člena 5(1) Direktive 2009/24 je razvidno, da če ni posebnih pogodbenih določb, za reproduciranje računalniškega programa ni potrebno dovoljenje avtorja programa, če je tako reproduciranje potrebno, da se zakonitemu pridobitelju omogoči uporaba računalniškega programa v skladu z njegovim namenom, vključno z odpravo napak.

- 75 Ko stranka imetnika avtorske pravice kupi kopijo računalniškega programa, ki se nahaja na spletnem mestu navedenega imetnika pravice, z naložitvijo navedene kopije na svoj računalnik ustvari reprodukcijo te kopije, ki je na podlagi člena 5(1) Direktive 2009/24 dovoljena. Gre namreč za potrebno reproduciranje, ki zakonitemu pridobitelju omogoča uporabo računalniškega programa v skladu z njegovim namenom.
- 76 Poleg tega je v uvodni izjavi 13 Direktive 2009/24 navedeno, da „s pogodbo ni mogoče prepovedati dejanj nalaganja in izvajanja, ki so potrebna za uporabo zakonito pridobljene kopije programa“.
- 77 Opozoriti je treba tudi, da je v skladu s členom 4(2) Direktive 2009/24 pravica distribuiranja imetnika avtorske pravice izčrpana, ko ta imetnik ali druga oseba z njegovim dovoljenjem v Uniji prvič proda kakršno koli kopijo, materialno ali nematerialno, svojega oziroma njegovega računalniškega programa. Torej na podlagi te določbe in kljub obstoju pogodbenih določb, ki prepovedujejo nadaljnji prenos, imetnik zadevne pravice ne more več nasprotovati nadaljnji prodaji te kopije.
- 78 Kot je razvidno iz točke 70 te sodbe, mora prvotni pridobitelj materialne ali nematerialne kopije računalniškega programa – za katero je pravica distribuiranja imetnika avtorske pravice v skladu s členom 4(2) Direktive 2009/24 izčrpana – ki to kopijo prodaja nadalje, kopijo, ki jo je naložil v svoj računalnik, narediti neuporabno takoj, ko jo proda nadalje, da ne bi kršil izključne pravice imetnika avtorske pravice do reproduciranja njegovega računalniškega programa, določene v členu 4(1)(a) Direktive 2009/24.
- 79 Kakor pravilno navaja družba Oracle, se lahko preverjanje tega, ali se je taka kopija naredila neuporabno, izkaže za težavno. Vendar se imetnik avtorske pravice, ki distribuira kopije računalniškega programa, zapisane na materialnem nosilcu, kot je CD-ROM ali DVD, spopada z enako težavo, saj lahko le stežka preveri, ali je prvotni pridobitelj ustvaril kopije računalniškega programa in te uporabljal tudi po tem, ko je svoj materialni nosilec prodal. Za rešitev te težave lahko distributer – „klasični“ ali „digitalni“ – uporabi tehnične varovalne ukrepe, kot so ključi za proizvod.
- 80 Ker imetnik avtorske pravice ne more nasprotovati nadaljnji prodaji kopije računalniškega programa, za katero je pravica distribuiranja navedenega imetnika v skladu s členom 4(2) Direktive 2009/24 izčrpana, je treba ugotoviti, da se drugi in vsak nadaljnji pridobitelj te kopije šteje za „zakonitega pridobitelja“ te kopije v smislu člena 5(1) Direktive 2009/2004.
- 81 Zato bo v primeru nadaljnje prodaje kopije računalniškega programa s strani prvega pridobitelja novi pridobitelj v skladu s členom 5(1) Direktive 2009/24 v svoj računalnik lahko naložil kopijo, ki mu jo bo prodal prvi pridobitelj. Tako naložitev je treba šteti za potrebno reproduciranje računalniškega programa, ki zakonitemu pridobitelju omogoča uporabo tega programa v skladu z njegovim namenom.
- 82 Trditve družbe Oracle, Irske ter francoske in italijanske vlade, da se pojem „zakoniti pridobitelj“ iz člena 5(1) Direktive 2009/24 nanaša zgolj na pridobitelja, ki je v skladu z licenčno pogodbo, sklenjeno neposredno z imetnikom avtorske pravice, upravičen do uporabe računalniškega programa, ni mogoče sprejeti.
- 83 Taka trditev bi namreč imetniku avtorske pravice omogočila preprečiti dejansko uporabo vseh rabljenih kopij, za katere je bila njegova pravica distribuiranja v skladu s členom 4(2) Direktive 2009/24 izčrpana, s sklicevanjem na njegovo izključno pravico reproduciranja, določeno v členu 4(1)(a) navedene direktive, kar bi torej izčrpanju pravice iz navedenega člena 4(2) odvzelo polni učinek.
- 84 Kar zadeva okoliščine, kakršne so v postopku v glavni stvari, je treba opozoriti, da je bilo v točkah 44 in 48 te sodbe ugotovljeno, da naložitev kopije računalniškega programa, ki je na spletnem mestu imetnika pravice, v strankin strežnik in sklenitev licenčne pogodbe o uporabi, ki se nanaša na to kopijo, sestavljata nedeljivo celoto, ki jo je treba v celoti opredeliti kot prodajo. Ob upoštevanju te

nedeljive povezave med kopijo na spletnem mestu imetnika avtorske pravice kakor je bila naknadno popravljena in posodobljena, na eni strani in licenco za uporabo, ki se nanaša nanjo, na drugi nadaljnja prodaja licence za uporabo zajema nadaljnjo prodajo te kopije v smislu člena 4(2) Direktive 2009/24, zato zanjo velja izčrpanje pravice distribuiranja, določeno z zadnjenavedeno določbo, in to kljub določbi iz licenčne pogodbe, ki je povzeta v točki 23 te sodbe.

- 85 Kakor je razvidno iz točke 81 te sodbe, bo lahko novi pridobitelj licence za uporabo, kakršna je stranka družbe UsedSoft, kot „zakoniti pridobitelj“ – v smislu člena 5(1) Direktive 2009/24 – popravljene in posodobljene kopije zadevnega računalniškega programa to kopijo naložil s spletnega mesta imetnika avtorske pravice, pri čemer navedena naložitev pomeni potrebno reproduciranje računalniškega programa, ki novemu pridobitelju omogoča uporabo tega programa v skladu z njegovim namenom.
- 86 Vsekakor je treba opozoriti, da če se licenca, ki jo je pridobil prvi pridobitelj, nanaša na tako število uporabnikov, ki presega njegove potrebe, ta pridobitelj zaradi učinka izčrpanja pravice distribuiranja iz člena 4(2) Direktive 2009/24 ni upravičen, da to licenco razdeli in prodaja nadalje zgolj pravico do uporabe zadevnega računalniškega programa za število uporabnikov, ki ga bo določil, tako kot je navedeno v točkah od 69 do 71 te sodbe.
- 87 Poleg tega je treba poudariti, da se sme imetnik avtorske pravice, kot je družba Oracle, v primeru nadaljnje prodaje licence za uporabo, ki zajema nadaljnjo prodajo kopije računalniškega programa, naložene z njegovega spletnega mesta, z vsemi tehničnimi sredstvi, ki jih ima na voljo, prepričati, da se kopija, ki jo prodajalec še vedno ima, naredi neuporabno.
- 88 Iz navedenega je mogoče sklepati, da je na prvo in tretje predloženo vprašanje treba odgovoriti, da se morata člena 4(2) in 5(1) Direktive 2009/24 razlagati tako, da se lahko v primeru nadaljnje prodaje licence za uporabo, ki zajema nadaljnjo prodajo kopije računalniškega programa, naložene s spletnega mesta imetnika avtorske pravice, in ki jo je ta imetnik pravice prvotno podelil prvemu pridobitelju za nedoločen čas in proti plačilu cene, ki imetniku omogoča dobiti plačilo, ki ustreza ekonomski vrednosti navedene kopije njegovega dela, drugi in vsak nadaljnji pridobitelj te licence sklicujeta na izčrpanje pravice distribuiranja iz člena 4(2) te direktive, zaradi česar jih je mogoče šteti za zakonite pridobitelje kopije računalniškega programa v smislu člena 5(1) navedene direktive in lahko uveljavljajo pravico distribuiranja iz zadnjenavedene določbe.

Stroški

- 89 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (veliki senat) razsodilo:

- 1. Člen 4(2) Direktive 2009/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o pravnem varstvu računalniških programov je treba razlagati tako, da je pravica distribuiranja za kopijo računalniškega programa izčrpana, če je imetnik avtorske pravice, ki je dovolil, morda celo brezplačno, naložitev te kopije iz spleta na nosilec podatkov proti plačilu cene, ki mu omogoča dobiti plačilo, ki ustreza ekonomski vrednosti kopije dela, katerega lastnik je, podelil tudi pravico do časovno neomejene uporabe navedene kopije.**
- 2. Člena 4(2) in 5(1) Direktive 2009/24 je treba razlagati tako, da se lahko v primeru nadaljnje prodaje licence za uporabo, ki zajema nadaljnjo prodajo kopije računalniškega programa, naložene s spletnega mesta imetnika avtorske pravice, in ki jo je ta imetnik prvotno podelil prvemu pridobitelju za nedoločen čas in proti plačilu cene, ki imetniku omogoča dobiti plačilo, ki ustreza ekonomski vrednosti navedene kopije njegovega dela, drugi in vsak**

nadaljnji pridobitelj te licence sklicujeta na izčrpanje pravice distribuiranja iz člena 4(2) te direktive, zaradi česar jih je mogoče šteti za zakonite pridobitelje kopije računalniškega programa v smislu člena 5(1) navedene direktive in lahko uveljavljajo pravico distribuiranja iz zadnjenavedene določbe.

Podpisi